ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ
ВІДОМОСТИ

Рік 1920. Видано дня 12. падолиста. Ч. IV.

Ч. 516/орд. Всечеснійшим Отцям і всім Вірним моєї Епархії.

В місяци червни с. р. подобалось Всевишньому зіслати на мене тяжку недугу. Я є кріпко о тім пересвідчений, що з цеї недуги вирвало мене Найсв. Серце Ісуса лише завдяки Службам Божим, які Всч. Отці за мене відправляли, завдяки молитвам, які і Всч. Отці і вірні в моїм намірі до Бога заносили.

Тож уважаю за мій святий і милий обовязок на сім місци зложити щиру подяку Всч. ОО. Духовним і всім вірним за щирість і зичливість яку мені оказали. Серцем за серце хочу заплатити. Підчас моїх Служб Божих і в моїх молитвах завсігди згадувати Вас буду, і всі хвилі мого житя, які мені Бог через Вас дарував, хочу обернути лише для праці около Вашого добра і спасення. Прошу і на дальше спомагати мене своїми молитвами.

Всеч. ОО. Душпастирі зволять сю мою подяку оголосити в церкві в найблизшу неділю. — † ЙОСАФАТ Епп.

Ч. 518/орд. Від 26. серпня до 17. вересня 1720 відбувся синод в Замостю, на якім ухвалено много спасенних реформ, особливо що до уділювання св. Тайн. В нашій церковній провінції обнимаючій тоді 8 просторих епархій заведено лад і карність, а ухвали сего синода причинилися дуже до духового відроження і скріплення нашої Церкви в XVIII. століттю.

Щоби памятка сеї важної події неминула безслідно —

поручаєся Всч. оо. деканам зарядити, щоби оден з рефератів найблизшого соборчика був посвячений синодови замостьскому. (Про синод сей близші дані в ділі Епп. Пелеша: „Geschichte der Union“ — у о. Ліковського „Dzieje Kościoła Unickiego w XVIII i XIX wieku і інших).

Ч. 6945. З покликом на Наші рішення з дня 8. падолиста 1917 Ч. 34/орд. і з дня 1. грудня 1917 Ч. 60/орд. заряджуємо що слідує:

I) В цілі упрошення Божого благословення для нашого народу відправлять Всч. Отці Душпастирі в четвер і пятницю вечером перед Празником св. Священомученика Йосафата, який сего року будемо обходити в неділю дня 28. падолиста — короткий молебен, складаючийся з начала обичного і пісней на стиховних винятих зі всеночного св. Йосафата враз з поміщеними там припівами і ектенією о умиренню Церкви, — а відтак відспівали суплікацію.

2) В суботу перед згаданим святом, се є в Навечеріє Празника св. Йосафата, відспівають Всч. ОО. Душпастирі велику вечірню з всеночним, а відтак, — як в двох попередних днях — відспівають суплікацію.

3) В неділю, с. є. в Празник св. Йосафата, належить відспівати Службу Божу при виставлених Найсв. Тайнах, по Службі Божій відспівати благодарну пісню »Тебе Бога хвалим« та закінчити богослуженнє обходом довкола церкви і благословеннєм Найсв. Тайнами.

На сам Празник св. Йосафата виголосять Всч. Отці проповідь о первеньстві Римского Папи, при чім вкажуть народови, що ціле житє св. Йосафата і чуда, які Бог ділав за Його заступництвом по Його мученичій смерти, є найліпшою апольоґією згаданої правди віри.

II) На Празник Непорочного Зачаття треба приготовити нарід девятодневним згл. тридневним богослуженнєм, яке належить в сей спосіб відправляти: По началі обичнім іде тропар в честь Непорочного Зачаття, відтак величання, прокімен, евангеліє з Утрені Неп. Зачаттю, за всіх молишися благая, ектенія сугуба, отпуст, а в неділю перед Неп. Зачаттєм вечером ще і суплікація.

На сам Празник по співаній Службі Божій при виставлених Найсв. Тайнах посвятять Всч. ОО. Душпастирі Пренепорочній Матери Божій свої парохії і в загалі цілий наш український нарід після взірця оголошеного в тутешнім

розпорядку з дня 1. грудня 1917 Ч. 60/орд. (Епарх. Вістник 1917 ст. 144).

Висше подані богослуження з нагоди обох згаданих празників належить оголосити вірним в попередні неділі згл. свята і заохотити їх до св. сповіди, св. Причастія і ревної участи в сих богослуженнях.

Ч. 5686. З покликом на тутешний розпорядок з дня 7. цвітня 1920 Ч. 261/орд. (виданий обіжником до Всч. ОО. Деканів) і з дня 22. червня 1920 Ч. 3248 (Епарх. Відомости 1920 Ч. III ст. 22—23) поновно взиваєся всіх священиків, що на них тяжить обовязок відправи Служб Божих релігійного фонду, щоби до місяця від дня отримання сего поручення донесли тут через дотичні Уряди деканальні, чи відправили всі згадані Служби Божі, до кінця 1919 р. чи ні, о скілько доси про се тут не донесли. Священиків, котрі би ще не відправили Служб Божих релігійного фонду, залягаючих в їх парохіях до р. 1919 включно взиваєся, щоби чим скорше се зділали.

Звертаєся увагу, що завідателі, згл. управителі парохій є обовязані до відправи Служб Божих релігійного фонду за час їх завідательства. Викази відправлених Служб Божих релігійного фонду за 1920 р. предложать Всч. ОО. Декани найдальше до кінця лютого 1921 р., при чім зазначать, чи сповнено обовязок відправи в попередних літах!

З огляду на важність сеї справи як також і на строгий рахунок, який чекає кождого священика за провинене занедбанне хотяйби лише одної Служби Божої, обовязуємо Всч. ОО. Деканів в совісти, щоби щиро сею справою занялися.

Рівночасно силою власти уділеної Нам св. Ап. Престолом редукуємо стипендії на згадані Служби Божі до висоти 16 мр., з чого священик побирає 15 мр., служачий 1 мр. Рішеннє се важне до кінця 1922 р.

Ч. 4131. Одним з перших і найголовнійших обовязків священика є учити вірних об'явлених правд. Учительський уряд священика становить підставу уряду священичого і пастирського. Спромога проповідати і катехізувати підносить священика до самого Бога. В обох сих функціях виступає він в імени самого Бога і розділює вірним Божі дари. Тому то священик повинен користати з кождої нагоди, коли може учити нарід.

Хочу на сім місци звернути увагу Всч. Духовенства головно на уділюваннє науки релігії в школі, яке на жаль так часто у нас занедбують. Нарікаємо на зіпсуттє в народі, на се, що нарід такий хиткий в поглядах, що так легко вирікаєся свого, а принимає чуже, але забуваємо, що в великій мірі ми самі сему завинили, бо не ходили ми до школи і не виховували як слід, грядучого покоління. Могли виплекати цілий ряд борців за ідею католицьку, за ідею народню, але сего не чинили. Тож бодай тепер направмо свій блуд і совісно уділяймо науку релігії в школі, доки нас до неї пускають. Памятаймо о сім, що дуже страшна відповідальність спадає на сего душпастиря, що занедбує катехізацію в школі або в церкві.

Сповняймо сей обовязок точно і правильно. Ходім до школи самі і без дуже важної причини не даваймо в сім згляді виручуватись світським учителям. Де би однак душпастир для многих занять і шкіл не міг сам лично виконувати сей обовязок, нехай віднесе ся через Уряд деканальний до Еписк. Ординаріяту з прошеннєм о уділеннє місії до уділювання науки релігії в школі для місцевого учителя(ки). Але і в таких разах відповідає душпастир за науку релігії і тому має обовязок від часу до часу сам лично пересвідчитися про поступ шкільних дітей в науці релігії. — Що дотичить підвод до школи в других місцевостях, які належать до парохії, Рада шкільна окружна о них постараєся, єсли Уряд парохіяльний віднесеся до неї в сій справі.

Свою присутність в школі належить за кождим разом зазначити в шкільнім дневнику. За кожду відбуту годину науки релігії в тижни будуть виплачувати ремунерацію 240 марок річно. Матеріял взятий на годині належить коротко зазначити в дневнику для науки релігії.

Шкільноординаріятскі ОО. Комісарі є обовязані бодай раз в році перевести візитацію науки релігії в кождій школі, яка до них належить, а по скінченю шкільного року предложити тут дотичний звіт.

Ч. 510/Орд. Лучається, що Всеч. ОО. Декани, звільняючи в своїм деканаті пароха до обняття отриманої парохії, не все вглядають в стан, в якім дотичний парох лишає свою парохію. Рівнож і при впроваджуваню нових парохів, не все глядять на стан, в якім дотична парохія находиться.

Щоби зарадити сій неточности, розпоряджуємо:

1. На кожде завізваннє Еписк. Консисторії відбудуть ОО. Декани кан. візитацію парохій тих парохів, що отримали презенту на иньші парохії, предложать Еписк. Консисторії точний звіт, і поставлять відповідне ввесеннє що до завізвання дотичних парохів до канон. інституції на иньшу парохію.

2. Парох, що душпастирював недбало в своїй парохії, не буде завізваний до інституції, а слиби до шістьох місяців не направив своїх похибок, Еписк. Ординаріят відбере йому право до наданої парохії на підставі нової перепони, яка іспитователям синодальним при скрутінії не була звісна. В сім случаю ОО. Декани будуть змушені оправдати неточність своїх ліст кваліфікаційних виставлених відносним ОО. Душпастирям при внесенню подань на парохії.

3. В кождім уряді деканальнім і парохіяльнім належить заложити книгу, в якій записуватиметься стан парохії в якім парох або завідатель парохію лишає згл. її обнимає.

4. Ні парох ні завідатель парохії, в якій найдено хиби, промахи або неточности, не може бути звільнений без осібного позволення Еписк. Ординаріяту.

Ч. 3259. В справі кандидатів духовного стану. Одним з найважнійших обовязків пароха є опікуватися богословами-питомцями в часї ферій, згл. по скінченю богословських студій. Особливо в теперішних часах, в яких богослови для браку середників удержання лише короткий час могуть перебувати в дух. семинари, спадає на Всч. ОО. Душпастирів велика відповідальність в сім згляді.

І так обовязком душпастиря є чувати, щоби кандидати духовного стану по можности що дня слухали Служби Божої і служили до неї, як найчастійше сповідалися, по можности що дня приступали до св. Причастія, помагали ОО. Душпастирям в парохіяльних занятях які вільно їм виконувати, приставали лиш з особами релігійними, о кождім виїзді з парохії і повороті до тоїж повідомляли дотичних ОО. Душпастирів і в загалі заховувались під кождим зглядом так, як сего вимагає стан, який хотять на себе приняти.

О захованню кандидатів духовного стану є обовязані дотичні ОО. Душпастирі предкладати Еп. Консисторії совісний, вичерпуючій звіт і то принайменше раз в році при

кінци вересня а крім сего перед приступленнєм дотичних кандидатів до свячень.

Рівночасно обовязуємо Всч. ОО. Душпастирів в совісти, щоби вони в часі, коли укінчені богослови, перебуваючі в об'ємі їх парохій, вносять прошеннє о уділеннє їм Тайни священьства, трикратно оголосили се зібраним вірним в неділі і свята і візвали їх до горячої молитви за ординандів. — Про поведеннє сьвященичих синів є обовязані доносити сусідні душпастирі; ті самі є також обовязані оголошувати їх ординацію.

В кінци заявляємо, що всі розпорядки Нами дотепер видані, дотично кандидатів духовного стану, мають і на дальше обовязуючу силу.

Ч 517/Орд. Еписк. Ординаріят поручає Всеч. ОО. Деканам в деканатах обнимаючих більше як 15 парохій прислати Еписк. Консисторії свої внесення що до поділу деканату або утворення нового.

З деканатів Дрогобицького, Старосамбірського, Височанського і Жукотинського Еп. Консисторія має вже проєкта.

Ч. 6870. В ділі зіставлення шкід спричинених війною. В цілі докладного зібрання дат про розміри шкід спричинених війною на майні Церкви в Епархії поручає ся Всч. деканальним Урядам предложити Епископскій Консисторії відповіди на поданий низше квестіонар.

Всч. ОО. Декани зберуть від всіх ОО. парохів своїх деканатів потрібні дати, по чім на їх основі зладять сумаричні зіставлення з цілого деканату після рубрик квестіонаря.

Виповнені квестіонарі мають бути предложені тут в непереступнім речинци до кінця падолиста с. р.

Деканат:

Виказ церков знищених через війну.

Ч. п.	Місцевість	Політ. повіт	Знищені згл. ушкодж. будинки									Відбудовані до 1. IX. 1920			Позістає до відбудови			Замітки: (знищені діла штуки; дзвони.)
			Церков матер. чи дочерна	Дата відбудови церкви	Мур. чи дер.	Ширина і довжина церкви	Дзвіниці	Приблизний кошт відбудови в Мк.	Мешкання мур. чи дерев.	Приблизний кошт відбудови в Мк.	Екон. будинки мур. чи дерев.	Приблизний кошт відбудови в Мк.	Церкви	Мешкання	Екон. будинки	Церкви	Мешкання	Екон. будинки	

Ч. 519/Орд. — Як вже відомо Всеч. Духовенству, наше товариство »Епархіяльна Поміч« віднеслося до Всеч. Отців а через Вас до Епархії з просьбою о жертви в натураліях для сиріт. Теперішна зима, як заповідається, буде здається найлютійшою для нас. Тому то просимо мати нас за оправданих сли без помочи Вашої, Всечесні Отці, ми обійтися не в силі.

Товариство перенесло одну часть сиріт, а іменно сироти дівчата з Перемишля до Яворова і до Дрогобича, і віддало їх під заряд СС. Василіянок. Як довідуємося тепер, в обох тих місцевостях з прохарчованнєм діточок хто зна чи не тяжше ще як в Перемишлі.

Рівнож і з нагоди сегорічних свят Різдва Христового, подібно як минувшого року, будемо змушені відізватися знова о жертви в готівці; наші довги і залеглости змушують нас до сего.

Не менче пекучою є справа нашого дух. Семинара. Три перші річники питомців, що були досі приміщені в семинарі львівськім, мусять з браку місця у Львові перейти до Перемишля, де справа з будинком семинарицьким представляється ще гірше як у Львові.

Щож казати доперва о прохарчованню питомців в нинішних часах? Прошу проте Всеч. Отців бути готовими до жертв і на сю ціль. Се бо є вам добре звісне, що семинар епархіяльного Клира, се серце дієцезії. Нехай воно заперестане бити, поволи заумерти мусить всяке життє в дієцезії. Підтримаймо життє нашого серця, а тоді і самі жити будемо.

А наші вдови?! І вони через мене простягають до Вас — Всеч. Отці, свої благальні руки і просять о милостинню. Дбалисьте за них в хвилях відрадніших, не забувайтеж на них тепер, коли приходиться їм гинути з голоду і холоду.

ЙОСАФАТ Епп.

Ч. 489/Орд. Повідомляєся Всеч. Отців, що СС. Василіянки і СС. Служебниці, що виїзджають на квесту для збирання датків на сироти, суть все заосмотрені в відповідну посвідку з Еписк. Ординаріяту, і що виключно лишень такі Сестри мають на се позволенє.

Ч. 6804. Надзвичайний додаток для інвалідів. Законом з дня 9. липня 1920 (Ч. 61 поз. 385) признано надзвичайні додатки місячні для інвалідів, що суть в недостатку. По мисли § 3 виконного розпорядку мають інваліди, стараючіся о сей додаток вносити подання і долучити формуляр виповнений після приписаного взірця. Сей формуляр потверджений через уряд громадський і уряд парохіяльний вноситься до політичної власти. Президия Намістництва з 24/X 1920 ч. 22861/пр. просить уряд парохіяльний, щоби при посвідчуванню формулярів, представлених їм інвалідами посвідчувати тільки факта і обставини добре їм звісні і точно провірені.

Ч. 3852. Поручаєся урядам парохіяльним виготовити по конець сего року поіменний спис воєнних вдовиць і сиріт з означеннєм літ кождої одиниці, бо така статистика потрібна особливо для справедливого розділу депозитів по австр. фонді. Крім сего товариство »Український фонд воєнних вдовиць і сиріт« у Львові ул. Домініканська ч. 11. І. пов. хоче занятися вдовицями і сиротами по жовнірах і стрільцях. Уряди деканальні зберуть ті викази від урядів парохіялних і перешлють впрост до Товариства у Львові — де можна одержати також 1) устав товариства 2) правильник повітових заведень — і інформації. —

Ч. 6482. Вис. Намістництво у Львові з дня 1. жовтня 1920 Ч. $\frac{101981}{7163}$/XII надіслало ту слідуючий рескрипт:

Міністерство військових справ наміряє зібрати всі метрики смерти військових осіб, полонених і інтернованих, померших в часі війни на териториї Річипосполитої Польскої.

В наслідок рескриптів Міністерства військових справ з 26. липня 1920. р. Ч. 1608/Рел. і Міністерства віроісповідань і Просьвіти публичної з 14. серпня 1920 Ч. 4442 Намісництво просить о виданнє зарядження, аби підвластні Уряди парохіяльні уповажнені до ведення актів стану цівільного переглянули находячіся в їх посіданню книги метрикальні за час від серпня 1914 р. і надіслали витяги актів смерти жовнірів полонених і інтернованих до Епископської Куриї В. П. а на будуче переслали в чвертьрічних речинцях до Епископської Куриї В. П. незаписані військовими капелянами а вписані в книгах стану цивільного

акти смерти військових осіб, подаючи по можности причину смерти, назву кладовища і число гробу.

Заразом Намістництво просить Всесвітлійшу Консисторию о допильнованнє точного довершення сего зарядження. Намісництво. Підпис нечиткий.

Повисше подаєсь Всеч. Духовеньству до відома і виконання.

Ч. 4671. (Заступство судове в справах богослужебних фундаций.) Начальництво Відділу Прокураторії ґенеральної у Львові з 8 липня 1920 ч. 499 повідомило Еписк. Консисторію, що відтепер заступству Прокураторії Ґенеральної будуть підлягати лише фундації будучі під безпосередним зарядом державним. Тому що богослужебні фундації позістають під виключним зарядом власти церковної, то Прокураторія вже не буде в можности заступати богослужебні фундації яко чисто віроісповідні і непідпадаючі під заряд державний.

Се подаєся до відома Всеч. Духовеньству з тим, що суди в місце Прокураторії будуть до пертрактаций щодо записів на богослужебні фундації взивали оо. парохів і від них відбирали потрібні заяви а стягнені капітали фундацийні пересилали Консисторіям.

В случаю потреби поради правної з причини заходячих комплікаций ОО. Парохи мають звернутися до Еписк. Консисторії.

Ч. 6871. Поручаєся Всч. Духовеньству книжка «Набоженьство до Найсв. Серця Іс. Хр.» уложена Його Ексц. Преосв. Епископом Станиславівским Дром Григорієм Хомишином.

Вже богато літ минуло від часу, коли в нас принялося набоженьство до Найсв. Серця Христового, а Товариство Апостольства молитви вже в многих місцевостях нашого краю розвиває свою благодатну діяльність. Сли ще не всюда і не всі горнуться до сеї Скарбниці Божої любови і милосердія, то причиною сего є в значній мірі се, що досі не було в нашій мові підручника, якийби належито пояснив згадане набоженьство.

Сему недостаткови зарадив Його Ексц. Преосв. Епископ Станиславівський Др. Григорій Хомишин пускаючи в світ діло: «Набоженьство до Найсвятійшого Серця Господа нашого Ісуса Христа», що його уложив як підручник для священиків. В I ч. сего твору пояснює Високодо-

стойний Преосв. Автор суть і потребу церковно-релігійних набоженьств в загалі; в II ч. поучує про суть, велику вагу і потребу набоженьства до Найсв. Серця в особенности, при чім довше задержує ся при Товаристві Апостольства Молитви; в III ч. подає науку о відпустах; в IV ч. говорить о практичних вказівках, богослуженнях, молитвах і піснях в честь Найсв. Серця.

Крім сего ціле се діло є попереплітуване вельми цінними увагами для священиків, як мають з пожитком і зі збудованям для вірних відправляти богослуженя.

Згадана книжка Високодостойного Преосв. Автора, яку відзначає основне знаннє справи і яка є навіяна глубокою побожностию, горячою любовію до св. Католицкої Церкви і нашого українського народу та незрівнаною ревностю о спасенє людских душ, повинна находитись в руках кождого нашого священика і стати предметом основних студій.

В виду сего поручаємо Всеч. Духовенству справити сю цінну книжку: Всеч. ОО. Деканам для бібліотек деканальних а ОО. Парохам до бібліотек парохіяльних, і позваляємо ужити на се гроша зі скарбони церковної. Ціна примірника 150 мр. п. Сторін 459.

Ч. 6256. — Епп. Ординаріят повідомляє на прошеня Ставропигійского Інституту у Львові—Всч. Священьство, що накладом тогоже Інститута вийшов скорочений устав Богослужень з календаром на р. 1921 — О. Горчиньского в ціні 15 М. за примірник — З уваги на необхідність сего підручника для священика, для церкви або півця, поручає ся єго до набутя в книгарні Ставропигійского Інститута (Львів ул. руська ч. 3) де можна єще дістати і устав з р. 1920 за 6 М., — який в певній мірі є доповненєм устава з р. 1921.

Ч. 6711. З речинцем до 31. грудня 1920 виставляють ся на конкурс слідуючі опорожнені парохії:

Дек. **Балигородський**: 1. Криве ad Тісна, 2. Рябе, 3. Терка, 4. Яворець;

„ **Бірчанський**: 1. Дубецко, 2. Павлокома, 3. Іскань;

„ **Біцкий**: 1. Виссова, 2. Гладишів, 3. Ліщини, 4. Новиця, 5. Реґетів, 6. Смерековець, 7. Крива;

„ **Височанський**: 1. Турочки ниж., 2) Шумяч;

Дек. **Горожанський**: Поріче ґрунт;
„ **Добромильський**: 1. Грозьова, 2. Лімна. (Кандидат, що отримає презенту на сю парохію зложить перед канонічною інституцією на неї писемну заяву, що годиться на відлученнє доч. Лодинки від матерної в Лімній.)
„ **Дрогобицький**: 1. Медвежа, 2. Рибник, 3. Східниця;
„ **Дуклянський**: 1. Воля цеклинська, 2. Поляни, 3. Радоцина, 4. Розстайне;
„ **Жукотинський**: 1. Грозьова, 2. Дністрик гол.;
„ **Затварницький**: 1. Береги гір., 2. Смільник, 3. Устрики гор., 4. Хміль;
„ **Канчуцький**: Дубрівка;
„ **Комарнянський**: Михалевичі;
„ **Короснянський**: Чорноріки;
„ **Любачівський**: 1. Плазів, 2. Щирець;
„ **Мушинський**: 1. Войкова, 2. Лєлюхів;
„ **Олешицький**: Жапалів;
„ **Перемисько загор.**: 1. Барич, 2. Буців, 3. Негрибка, 4. Стібно;
„ **Порохницький**: Крамарівка.
„ **Потелицький**: Крупець;
„ **Самбірський**: 1. Гординя, 2. Пяновичі;
„ **Сокальський**: Торки;
„ **Старосамбірський**: 1. Волошинова, 2. Лінина мала, 3. Лопушанка хомина, 4) Свидник;
„ **Судово Вишенський**: Довгомостиска;
„ **Сяніцький**: Синява;
„ **Устрицький**: 1. Лобозів, 2. Нанова;
„ **Ярославський**: Майдан;
„ **Яслиський**: 1. Воля мигова, 2. Поляни суровичні, 3. Пулави, 4. Явірник, 5. Ясель.

Прошення внесені не після форми і не заосмотрені потрібними залучниками а особенно свідоцтвом зложеного іспиту конкурсового, як і ті, котрі би вплинули по 31. грудня 1920, яко безпредметові будуть звернені.

Всі Всеч. ОО. що одержать презенту на висше вичислені парохії, які крім матерної церкви мають єще одну або більше дочерних, будуть обовязані при інституції зложити письменну заяву, що в кождім часі, на жадання Еписк. Ординаріяту згодять ся на евентуальне відлучення дочерних церков разом з ґрунтами.

При тім Еп. Ординаріят повідомляє всіх Отців намі-

ряючих внести подання о приняттє в спис на висше згадані парохії, що доходи з парохіяльних нафтових теренів, які вже істнують, зглядно які в будучности повстануть в висше вичислених парохіях, Еписк. Ординаріят застерігає отсим на епархіяльні цілі.

Перед інституцією на отриману парохію, кождий з Всечесних Отців підпише відповідну деклярацію.

Ч. 509/Орд. Що до парохії Негрибка (дек. перем.-загор.) котру виставляється поновно на конкурс, Еписк. Ординаріят заряджує що слідує:

Подання на парохію Негрибка мусять бути внесені через дотичні уряди деканальні. Внесені впрост до Еписк. Ординаріяту згл. Консисторії, не будуть брані під розвагу.

Вносити подання на сю парохію можуть лишень ті кандидати, що получать на се писемне позволеннє від Еписк. Ординарівту, — о яке рівнож посредством урядів деканальних можуть попросити.

Ч. 6760. Що раз більше даючийся відчувати брак чистого і доброго вина літургічного спонукав Еписк. Консисторію старатися в дотичних урядах о позволеннє на спровадженє сего необходимого артикулу до служення св. Літургій. Отримавши тепер потрібне позволеннє поручила Еписк. Консисторія п. Іванови Борисови, купцеви в Перемишли спровадити згадане вино а подаючи се до відомости всего Всч. Духовенства поручає отсим всім Всч. ОО. Деканам, щоби они зібравши в короткій дорозі від поодиноких ОО. душпастирів свого деканату виказ потрібної скількости вина літургічного для кождого з них на цілий рік 1921-й, переслали від цілого деканату своє замовленє єще в протягу місяця листопада впрост до п. Івана Бориса, купця в Перемишли, Ринок ч. 2. разом з потрібною бочілкою, о скілько би котрий деканат не запотребував цілої бочки, яка виносить 132 до 150 літер, і з належитостію грошевою на замовлене вино, або бодай з більшим задатком після порозуміння, числячи по 96 Мк за 1 літер угорского ліпшого Самороднера і евентуальною належитостию 600 Мк за бочку. Та сама фірма має також у себе на складі церковне сьвітло, кадило, віск, корки і купує фляшки по 2 Мк за штуку.

Ч. 533/Орд. В ділі збирання жертв для сиріт. Епископський Ординаріят подає до загальної відомости, що жертви в користь Епархіяльних сирітських захистів можна складати лиш до рук осіб, які викажуть ся письменним уповажненнєм від Епп. Ординаріяту, що їх управнює до колект. Послідними часами мали лучати ся случаї, що певні одиниці, які не мають нічо спільного з захистами сиріт, надуживали жертволюбивости наших Громадян заявляючи, що збирають лепти для сиріт, або набували харчі, як молоко, бульбу і т. п. мнимо для сиріт узискуючи сим титулом значні знижки від продуцентів.

Щоби запобічи надужиттям просить ся Всч. Отців Парохів оголосити прилюдно, що всі наші сироти є приміщені лиш в Епархіяльних сирітських захистах стоячих під опікою Епп. Ординаріяту і що жертви в користь сиріт збирають ся лишень з уповажнення Епп. Ординаріяту.

В кінци пригадується ще раз Всеч. Отцям, що всі датки на сироти переслати належить виключно до канцелярії Еписк. Консисторії, а не на загальну адресу »для захисту сиріт«, а се тому, що істнує в Перемишлі товариство „Захист сирітський" яке сиротами не займаєть ся. З сеї причини гроші переслані не до канцелярії Еписк. Консисторії, можут минути ся з цілею, на яку були дані жертводавцями.

Ч. 7259. В кодексі права церковного, що в цілій Церкві обовязує від двох літ, є много законів, які з природи річи обовазують і всіх нас восточних. До них належать і ті приписи, що відносять ся до обовязків священиків. Заким всі уступи Кодексу, що нас обовязують, будуть проголошені яко закон провінції з приміненнєм до наших відносин і потреб на разі для Перемиської Епархії проголошуємо слідуючі постанови: I. Кан. 124 Духовні повинні провадити життє святійше і в души і в зовнішнім виді, чим свіцкі і бути для них приміром чеснот і добрих діл.

II. Кан. 125 1° Епископ місця є обовязаний на те уважати, щоби всі духовні часто совість свою очищали Тайною Покаяння." То загальне розпорядженнє Права Церковного так треба розуміти, що кождий священик є обовязаний менше більше що місяця сповідатися.

2-о Щоби всі духовні що дня через якийсь час занималися молитвою умовою (розважаннєм), відвиджували що дня Найсвятійшу Тайну, що дня особлившими молитвами

почитали Пресв. Діву Богородицю і що дня рахувалися зі своєю совістию.

III. Кан. 126. Всі свіцкі священники суть обовязані раз на три роки відправляти духовні вправи в якімсь монастирі або иншім на те призначенім домі через час назначений Ординаріятом. Від того обовязку ніхто зі священиків не може бути вільний, хиба в поодиноких случаях для слушної причини і за виразним позволенням Ординаріяту.

Властию Епископською обовязуємо всіх священиків до совісного сповнювання всіх сих святих священичих обовязків.

Ч. 7260. Отсим пригадується Всч. Духовенству обовязок провадити точний записник всіх принятих Богослужебних стипендій т. є. Служб Божих, парастасів, параклисів і акафістів. При кождій з них належить принотувати 1) день приняття, 2) імя і назвиско жертвуючого, 3) рід богослуження, 4) намірення точно означене 5) жертвовану квоту, 6) умовлений речинець відправи, 7) день відправлення, 8) хто відправив.

Всч. ОО. Настоятелі Деканатів зобовязуються при візитаціях безуслівно жадати предложити собі такий записник, та пильно глядіти на се, чи дотичний священик провадить його точно, та чи приняті на себе зобовязання в приписанім зглядно умовленім речинци сповнив а запримічені в тім згляді неправильности подати до відома Епископського Ординаріяту в візитацийнім звіті.

Ч. 7262. Поручаєся всім Всеч. ОО. Душпастирям, котрі дотепер не надіслали копій метрикальних за рік 1919, тіж до Еписк. Консисторії прислати найдальше до кінця січня 1921 р.

Ч. 7263. В справі супружних перепон. Звертаєся увагу Всч. ОО. Парохів, щоби не забороняли женихам вінчання ізза неканонічних перепон, а натомість мають Парохи уважати, щоби не вінчати з правдиво канонічними перепонами. Між иньшими дуже часто лучаєся, що родичі насильством змушують доньку до вінчання, з чого слідує, що не тілько пожиття супруже є не можливе, але кромі сего і саме супружество є неважне.

Чейже не для пустої формальности питаєся парох

перед самим вінчаннєм кождого з осібна женихів, чи мають свобідну і не примушену волю з собою заключити супруже.

ХРОНІКА.

Іменованя.

Ч. 2322. Всеч. о. Володимир Ґоцкий парох в Колоденци м. деканом Куликівским.

Ч. 5946. Всеч. о. Йосиф Каранович парох в Яксманичах м. деканом Перемиско-загородским.

Ч. 6327. Всеч. о. Евгеній Козаневич парох в Страшевичах і Всеч. о. Яків Яхно парох в Заліктю м. деканами Старосамбірськими.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 5069. Всеч. о. Леонід Шемеляк на Білич горішний. Ч. 5393. Всеч. о. Василь Антонич на Волицю. Ч. 5691. Всч. о. Александер Яців на Ролів. Ч. 5998. Всч. о. Роман Копистяньский на Чорну. Ч. 6155. Всеч. о. Александер Долошицкий на Залуж. Ч. 6156. Всеч. о. Михайло Прокурат на Хідновичі. Ч. 6157. Всеч. о. Іван Пляцко на Тенетиска. Ч. 6158. Всеч. о. Йосиф Оленяк на Вишатичі. Ч. 6160. Всеч. о. Михайло Радошицкий на Дашівку. Ч. 6530. Всеч. о. Стефан Копистяньский на Юрівці. Ч. 6826. Всч. о. Михайло Дигдалевич на Синяву дек. Яросл. Ч. 6912. Всеч. о. Михайло Тимчишин на Посаду рибот, дек. Добром. Ч. 6933. Всеч. о. Кипріян Стецишин на Конотопи, дек. Варяжского.

Завідательства одержали:

Ч. 2538. Всеч. о. Григорий Хрущ в Горожані малій. Ч. 3025. Всеч. о. Омелян Марчак Бараньский в Боянци. Ч. 5127. Всеч. о. Дмитро Панасевич в Довгомостисках. Ч. 5591. Всеч. о. Алексій Кобрин в Добромили. Ч. 5718. Всеч. о. Юліян Татомир в Грозьовій дек. Жукот. Ч. 5338 Всеч. о. Сильвестер Крупа в Жапалові. Ч. 5765. Всеч. о. Клим Грушкевич в Пяновичах. Ч. 5913. Всеч. о. Василь Кункевич в Буцові. Ч. 3815. Всеч. о. Юрій Метик в Крупци. Ч. 6156. Всеч. о. Андрій Михаліха в Заліскій Воли. Ч. 6064. Всеч. о. Теодор Банах тимч. в Себечові. Ч. 5938. Всеч. о. Іван Дмитраш в Баричи. Ч. 5948. Всеч. о. Лев

Мельник в Нановій. Ч. 6160. Всеч. о. Еразм Сприс в Лобізві. Ч. 5971. Всеч. о. Александер Тимкевич в Рибнику. Ч. 6304. Всеч. о. Теодозій Гриник в Торках дек. Сокальского. Ч. 6548. Всеч. о. Юрій Крупа в Явірнику. Ч. 6317. Всеч. о. Іван Косонога в Горохівцях. Ч. 6369. Всеч. о. Теодор Малко в Терці. Ч. 6341. Всеч. о. Володимим Ардан в Корчеві.

Сотрудництва одержали:

Ч. 3231. Всеч. о. Павло Вах в Горуцку. Ч. 4496. Всеч. о. Іван Лебедович упр. в Ожомлі. Ч. 5654. Всеч. о. Мирослав Костек в Новім селї дек. Любачівского. Ч. 4055. Всеч. о. Іван Клюфас в Болестрашичах. Ч. 5223. Всеч. о. Андрій Перхач в Радимні. Ч. 6370. Всеч. о. Володимир Титар сам. в Постолові.

Померли:

о. Круликовский Йосиф парох в Довгомостисках помер 23/VII 1920. о. Менціньский Антоній парох в Торках дек. Сокальского 2/9 1920. о. Мельник Артемій, парох в Нановій 14/9 1920. Мацуский Лев парох в Гордині 24/9 1920.

Душі їх поручають ся молитвам Всч. Духовенства.

† ЙОСАФАТ
Епископ.

о. Стефан Мацюрак
Канцлер.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишли.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишли.